

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 509/2017-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Floriánom Karabinošom, advokátska kancelária, Romanova 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základných práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 112/93 po právoplatnosti nálezU Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu

Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 112/93 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 112/93 v časti žaloby o zaplatenie sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, úhrade nákladov na platenie daní a vzájomnom návrhu žalovaných na zriadenie práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré jej j e Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

5. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré jej j e Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

6. Okresný súd Bratislava IV j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 594,07 € (slovom päťstodevät'desiatštyri eur a sedem centov) na účet ich právneho zástupcu JUDr. Floriána Karabinoša, Romanova 4, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 509/2017-27 z 1. augusta 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ (ďalej aj „sťažovatelia“) v časti, ktorou namietali porušenie svojich základných práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 112/93.

Sťažovatelia uviedli, že žalobou zo 17. septembra 1993 sa na okresnom súde začalo konanie pod sp. zn. 11 C 112/93. V tomto konaní sa domáhali určenia neplatnosti zmluvy a iných nárokov. Do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu vec nie je právoplatne skončená.

Nálezom ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005 už ústavný súd vyslovil porušenie ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovatelia žiadali, „*aby im bolo rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky priznané finančné zadosťučinenie každému vo výške 10.000,- EUR. Uvedená výška finančného zadosťučinenia je primeraná vo vzťahu k významu základného práva a miere zásahu. Ako vyplýva z vyššie uvedeného dochádza k enormnému zásahu do základných práv, keď súdne konanie trvá už viac ako 23 rokov a stále nie je ukončené. Sťažovatelia majú pocit bezmocnosti, keď aj počas súdneho konania dochádza zo strany žalovaných k neoprávnenému užívaniu ich pozemkov. Sťažovatelia sú s touto realitou konfrontovaní a využitie zákonných možností v spojení neefektívnym postupom súdu len umocňuje pocit bezprávia. Zásah do základných práv je o to citeľnejší, že k zbytočným prietahom v konaní*

dochádza aj napriek tomu, že Ústavný súd SR už trikrát konštatoval existenciu prietáhov a zásahu do základných práv a zároveň uložil okresnému súdu povinnosť ďalej konať bez zbytočných prietáhov. Napriek týmto príkazom súdne konanie trvá ďalších 12 rokov, čo je neprípustné. Zároveň súd prvej inštancie aj za tejto situácie opakovane koná nesústredene, doručuje na nesprávne adresy, v rozsudku uvedie 17 chýb v písaní. Všetky tieto skutočnosti sťažovateľov frustrujú a nadobúdajú pocit, že sa toto súdne konanie nikdy neskončí. Práve od tohto konania si sťažovatelia opodstatnene sľubovali odstránenie právnej neistoty a hlavne odstránenie nedôvodných zásahov do ich vlastníckeho práva k pozemkom zo strany záhradkárov, vrátane náhrady trov konania, ktoré im vznikli. Preto len samotné konštatovanie porušenia základného práva sťažovatelia nepovažujú za dostatočné zadostučinenie.“

Sťažovatelia v podaní doručenom ústavnému súdu 20. júla 2017 navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ]..., [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn.: 11C 112/1993, IČS: 1493899952, porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ]..., [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 6Co 116/2011, IČS: 1493899952, porušené bolo.

3. Všeobecným súdom sa v konaní IČS: 1493899952 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn.: 11C 112/1993 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn.: 5Co 122/2017 a predtým pod sp. zn.: 6Co 116/2011 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

4. [REDACTED]... priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- € (slovom: desaťtisíc eur), ktoré sú mu spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť Okresný súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. [REDACTED]... priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- € (slovom: desaťtisíc eur), ktoré sú jej spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť Okresný súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. [REDACTED]... priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- € (slovom: desaťtisíc eur), ktoré sú jej spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť Okresný súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Okresný súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť [REDACTED]..., [REDACTED]... a [REDACTED]... trovy konania tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu na účet ich právneho zástupcu a to do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Na výzvu ústavného súdu na vyjadrenie sa k prijatej sťažnosti predsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. Spr. 3506/2017 z 21. septembra 2017 oznámila:

„... spis tunajšieho súdu sp. zn. 11C/112/1993 bol predkladacou správou zo dňa 10. 04. 2017 predložený na Krajský súd v Bratislave za účelom rozhodnutia o opravnom prostriedku strán sporu voči rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11C/112/1993-1979 zo dňa 12. 07. 2016. Uvedený spis súdu dosiaľ nebol vrátený.

Na základe vyššie uvedeného nie je možné predložiť Vám v stanovenej lehote moje vyjadrenie k vecnej stránke prijatej sťažnosti a zároveň zaslať oznámenie súhlasu v zmysle § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.. Po vrátení spisu z Krajského súdu v Bratislave Vám bude predložené moje vyjadrenia spolu s oznámením súhlasu v zmysle § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 112/93 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd o žalobe sťažovateľov, v ktorej žiadali *„o vypratanie nehnuteľnosti, odstránenie na vlastné náklady dočasných stavieb, vonkajších úprav a trvalých trávnych porastov“*, rozhodol rozsudkom č. k. 11 C 112/93-1429 z 19. novembra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. apríla 2013. Stav právnej neistoty sťažovateľov bol teda v tejto časti konania odstránený.

Konanie pod sp. zn. 11 C 112/93 pokračuje ďalej v časti, ktorej predmetom konania je nárok sťažovateľov na zaplatenie sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, úhradu

nákladov na platenie daní a vzájomný návrh žalovaných na zriadenie práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy preto nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna, faktická, prípadne procesná zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, v ktorej predmetom konania je zaplatenie sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, úhrada nákladov na platenie daní a vzájomný návrh žalovaných na zriadenie práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu, ústavný súd vec nepovažuje za právne zložitú. Vzhľadom na počet účastníkov namietaného konania možno však vec považovať za skutkovo zložitejšiu.

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Podľa zistenia ústavného súdu sa sťažovatelia (v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005) osobne alebo prostredníctvom svojho právneho zástupcu pravidelne zúčastňovali nariadených pojednávani (na pojednávani 29. októbra 2014 sa nezúčastnil sťažovateľ [REDACTED] ani jeho právny zástupca). Zo spisu okresného súdu nevyplýva, že by v dôsledku správania sa niektorého zo sťažovateľov dochádzalo k odročovaniu pojednávani.

K predĺženiu konania však sťažovatelia prispievali podávaním procesných návrhov (upresňovanie okruhu účastníkov, čiastočné späťvzatie žaloby, návrhy na pripustenie zmeny žaloby, oprava petitu). V dôsledku rozhodovania o týchto návrhoch sťažovateľov dochádzalo k predĺženiu konania, čo nemožno pripísať na vrub im, ale ani okresnému súdu.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd opierajúc sa o svoju konštantnú judikatúru však zastáva názor, že napadnuté konanie, ktoré nebolo právoplatne skončené od roku 1993, nie je potrebné osobitne vyhodnocovať a hodnotiť jednotlivé procesné úkony vykonané okresným súdom v jeho doterajšom priebehu. V okolnostiach danej veci už samotná dĺžka konania (v jednej časti žaloby 20 a v druhej 24 rokov) je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľná a ničím neospravedlňiteľná a nepochybne signalizuje, že v časti napadnutého konania dosiaľ nedošlo k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorým je odstránenie právnej neistoty účastníkov konania (m. m. IV. ÚS 280/2011, III. ÚS 269/2012, III. ÚS 103/2013).

Okresný súd v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 123/05 z 25. augusta 2005 do právoplatného skončenia konania v časti konania o vypratanie nehnuteľnosti, odstránenie na vlastné náklady dočasných stavieb, vonkajších úprav a trvalých trávnych porastov (12. apríla 2013) nepostupoval dostatočne efektívne, teda tak, aby odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň obrátili účastníci konania so žiadosťou o rozhodnutie. V tejto časti však sťažovatelia podali sťažnosť až štyri roky po právoplatnosti rozsudku okresného súdu z 19. novembra 2010, teda v čase, keď k porušovaniu ich základného práva nedochádzalo.

V časti konania o zaplatenie sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, úhrady nákladov na platenie daní a vzájomnom návrhu žalovaných na zriadenie práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu nepostupoval okresný súd dostatočne efektívne v období od právoplatnosti rozsudku okresného súdu č. k. 11 C 112/93-1429 z 19. novembra 2010, teda od 12. apríla 2013 do 10. apríla 2017, kedy bol spis okresného súdu predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o opravnom prostriedku proti rozsudku okresného súdu č. k. 11 C 112/93-1979 z 12. júla 2016, teda 3 roky.

Ústavný súd na základe uvedených dôvodov vychádzajúc aj zo svojej judikatúry dospel k záveru, že v predmetnom konaní došlo k neefektívnej činnosti okresného súdu, čo odôvodňuje jeho výrok o porušení označeného základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vo vzťahu k námietke porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ústavný súd nevzhladol žiadnu možnosť porušenia tohto práva najmä preto, že kľúčová časť namietaného konania bola právoplatne skončená v roku 2013 a dĺžka konania v ďalšej časti prebiehajúceho konania nesignalizuje ústavnoprávny rozmer porušenia základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy. Sťažnosti preto v tejto časti nevyhoveli.

III.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu vo veci sp. zn. 11 C 112/93, v časti v ktorej rozhoduje o nároku sťažovateľov na zaplatenie sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, úhrade nákladov na platenie daní a vzájomnom návrhu žalovaných na zriadenie práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu, konať bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Z uvedeného textu ústavy vyplýva, že ústavný súd môže, avšak nemusí priznať finančné zadost'učinenie.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti žiadali aj o priznanie finančného zadost'učinenia, každý vo výške 10 000 €. Žiadosť odôvodnili tým, že *„majú pocit bezmocnosti, keď aj počas súdneho konania dochádza zo strany žalovaných k neoprávnenému užívaniu ich pozemkov. Sťažovatelia sú s touto realitou konfrontovaní a využitie zákonných možností v spojení neefektívnym postupom súdu len umocňuje pocit bezprávia. Zásah do základných*

práv je o to citeľnejší, že k zbytočným prietahom v konaní dochádza aj napriek tomu, že Ústavný súd SR už trikrát konštatoval existenciu prietahov a zásahu do základných práv a zároveň uložil okresnému súdu povinnosť ďalej konať bez zbytočných prietahov. Napriek týmto príkazom súdne konanie trvá ďalších 12 rokov, čo je neprípustné. Zároveň súd prvej inštancie aj za tejto situácie opakovane koná nesústredene, doručuje na nesprávne adresy, v rozsudku uvedie 17 chýb v písaní. Všetky tieto skutočnosti sťažovateľov frustrujú a nadobúdajú pocit, že sa toto súdne konanie nikdy neskončí.“

Vychádzajúc z odôvodnenia situácie sťažovateľmi, z princípov spravodlivosti, ale aj z toho, že sťažovatelia ako účastníci konania aj sami prispeli svojim správaním k tomu, že sa spor predlžoval, ako aj zo skutočnosti, že kľúčová časť konania bola právoplatne skončená ešte v roku 2013, teda štyri roky pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vo výške 3 000 € pre každého zo sťažovateľov je primerané. Okresný súd je povinný finančné zadost'učinenie uhradiť v súlade s výrokom tohto nálezu.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní o ich sťažnosti advokátom JUDr. Floriánom Karabinošom. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, je 73,67 € (§ 11 ods. 3 v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky) a hodnota režijného paušálu je 8,84 €. Ústavný súd úhradu priznal za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom u troch sťažovateľov v sume 495,06 €. Keďže právny zástupca sťažovateľov je aj platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), uvedená suma bola

zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli teda priznané v celkovej sume 594,07 €.

Odmenu za podanie z 8. decembra 2017 ústavný súd nepriznal, pretože právny zástupca v tomto podaní ústavnému súdu oznámil len tie údaje, ktoré mali byť uvedené už v ústavnej sťažnosti.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov v lehote uvedenej v bode 6 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2017